

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. Az általatok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.

XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak. 1895. marc. 6-án.

Megjelen hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este. Kéziratok nem adotnak vissza.	Előzetetheti a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, azt. István-tér 1.	Felíróba szerkesztő: BARABÁS ALBERT.	Előfizetési ár: Egész évre 5 ft — kr. Félévre 3 ft 50 sr. Negyedévre 1 ft 25 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr. Nyitlitter soronkint 50 kr. Többszövi hirdetéseknek engedmény.
---	---	--	---	--

Előfizetési felhívás.

A „Fejérmegyei Napló“ a helyi viszonyokra való tekintettel ezentúl hetenkint kétszer: szerdán és szombaton jelenik meg rendszeresen, bő tartalommal, kimerítő értesítésekkel, de külön számat fog kiadni valahányszor szükség merül fel annak, hogy olvasó közönségét fontosabb eseményekről gyorsan értesítsék.

A „Fejérmegyei Napló“ nem üzleti vállalat, hanem elvek harciosa. Olvasóinak új életet kezdve azt a kedvezményt is nyújtja, hogy az egy évi előfizetés árát leszállítja 6 frt-ról 5 frt-ra. Bizalommal fordulunk eüddigi olvasóinkhoz, hogy megújítván előfizetéseiket, ez által is járuljanak hozzá érteink terjesztéséhez és győzelemre viteléhez.

A „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ“
szerkesztősége.

Önálló vámterület.

Ugy látszik, hogy a revizionális törekvéseknel csak az egyházpolitikai törekvények vannak vesztegzár alá vetve. Minden más törvény ellen szabad agitálni, s nyíltan követelni a reviziót. Itt a legközelebbi példa: az a mozgalom, mely az Ausztriával jelenleg önálló vám- és kereskedelmi szerződés gyökeres megváltoztatását célozza. A mozgalom élén a függetlenségi párt áll, melynek programjában az önálló vámterület az egyik sarkalatos pontot képezi, — de nem idegenkedik tőle a nemzeti párt sem, sőt úgy tudjuk, a szabadelvű táborban is lappang egy pár híve az önálló vámterületnek.

Aránylag még hosszú idő — majd teljes két esztendő választ el bennünket az új szerződés megkötésétől, de azért a Bánffy kormány már most megkezdte osztrák kollegájával a tanácskozásokat, s az ellenzéki agitáció széles mederben folyik. A kormány megkérdezésére nyilatkozatokat tesznek a kereskedelmi és iparkamrák; megkérdezés nélkül pedig a 48-asok szeretnék megszólaltatni a megyei és városi törvényhatóságokat.

Győr város átirata folytán Székesfejérvár törvényhatósági bizottságának is alkalma lesz nyilatkozni a kérdésben.

Ígölhet mi a 67-es kiegyezésnek öszinte hívei vagyunk, annak XII. pontját még sem tartjuk oly szentségnek, mint a liberálisok az egyházpolitikai törvényeket, hogy azokhoz nyulni se lenne szabad. Elismerjük, hogy az 1867-ben lerakott közjogi alap az idők és viszonyok alakulása szerint módosításra vagy éppen megváltoztatásra is szorulhat. A nemzeti önállóság ideája, összes kellékeivel együtt, a mi lelkünkben is él, de csupán ideálok kedvéért a konszolidált viszonyok feltorgatásához nem nyújtunk segédkezet. A külön külföldi képviselőlet és a külön hadsereget, (a melyek a szélsőbálnak szintén programpontjai) ez idő szerint megvalósíthatatlannak tartjuk s az erre irányuló törekvéseket, mint időelőltieteket, napirendre huzoztatni nem kívánjuk.

Egészen más a helyzet a gazdasági kérdésnél. Itt a viszonyok alakulása teszi a magyar kormánynak kötelességévé, hogy az állam érdekében megváltoztatott szerződést kössön Ausztriával.

Ha gazdasági életünkben széttekintünk, statisztikai adatok nélkül is látjuk, hogy az eddig érvényben volt vám- és kereskedelmi szerződés a mi érdekeinket az osztráknak nemcsak alárendelte, hanem teljesen fölládozta, piacunkat Ausztria számára monopolizálta, bennünket Ausztria kiaknázott gyarmatává tett.

Ez nem frázis. Számadatokkal lehet bizonyítani, hogy Magyarország a vámszövetségben a rövidebbet húzza. Az osztrák ipart a védvámok megerősítették, a mi nyerstermelésünket tönkresilányították. A közös vámterület bénítja meg a magyar kereskedelmet és sodorja a kisipart meg a kishirtokot a finánciális válság elé. A mostani szerződés mellett veszítünk a vámonkon, s pénzünk átvándorol Ausztriába oly árukért, melyeket csak némileg is észszerű vámpolitika mellett itthon lehetne előállítani.

A szobatudósok vitatkozhatnak a fölött, hogy a szabad kereskedelem elve helyes-e, vagy a védvámok rendszer, a józan fej azonban mostani vámpolitikánkat el kell hogy ítélje. És a bajok ellen nincs más segítség, mint önálló magyar vámpolitika. Állam, melynek vámpolitikája idegen érdekeknek van alárendelve, csak gyarmat. Önálló vámpolitikája van Svéd- és Norvégiának is, holott szintén egy mo-

narchiát képeznek. Önálló vámterület mellett jelentékenyen emelkednek az állam jövedelme, s vagyonosodnak, gazdagodnak maga az ország, az egész lakosság.

Mert a védvám által nemcsak az ipar erősödik és fejlődik. Ha itthon kellő kiterjedésű ipar van, a termelő könnyebben és jobb áron adja el terményeit, mert biztos és állandó vevőre talál a belföldi iparban; az ár nem függ többé kizárólag a külföldi konjunkturától. A kereskedő pedig a termelő és a hazai ipar közti transzaksióban sokkal biztosabb, sokkal jövedelmezőbb és az idegen üzerek által sokkal nehezebben hozzátérhető miüködsi tért nyer, mint a minőt nyújt a jelenlegi forgalom Ausztria és Magyarország közt, melyben különben is az oroszlármész az osztrák kereskedő. kinek csupán bizománya a magyar.

Önálló vámterület mellett piacunk nem lesz többé az osztráknak monopóliuma; a külföldi ipar versenyezni fog az osztrákkal. Az eddig pangó magyar tengeri kereskedelem életerőt nyer, s a magyar fogyasztó az iparcikknek legnagyobb részét olcsóbban fogja kapni, mint most, midőn a vámszövetség a magyar ipart fejlődni s a külföldit nálunk megjelenni nem engedi.

Ezek főbb vonásokban a szempontok, melyek bennünket a kiegyezési tárgyalás elbírálásánál vezetnek. Ausztriának adásék meg az összes nemzetek közt a legelőnyösebb szerződés, de léteérdekeink ne áldoztassék fel neki. Sajnos, hogy Bánffy báró vezeti a tárgyalásokat, kinek pénzügyi és nemzetgazdasági tudománya még személyes barátai körében is mosoly tárgyát képezi.

El lehetünk készülve, hogy bármennyire tiltakozzanak kereskedőink, iparosaink s az egész nemzet a vám-unió mostani formája ellen, ez a mindenáron uralkodni akaró ember újabb tíz évre kiszolgáltatja Magyarországot gazdasági életét Ausztriának. A sietség, melylyel a tanácskozásokat folytatja, arra mutat, hogy „bevégezett tény“-nyel akar a parlament elé járulni. Majd meglátjuk: az ellenzéki pártok képesek lesznek-e érvényt szerezni az egész nemzet összhangzó óhajának?

(b. a.)

Mai lapunk 8 oldal.

A győri püspök jubileuma.

Bár nem vagyunk barátai a személyes kultusznak, mégis a hódoló tisztelet-érzelmivel gondolunk a kath. egyház ama kiváló tagjára, ki Győr város falai közt ma ünneplő félszázados papi jubileumát. Gyü-lölködő, önző és egyéni érdekeket hajszoló korunkban úgy tűnik fel előttük Zalka János győri püspök személye, mint a szeretet, a jóság, az igazság és hazafiság messze tündöklő példányképe.

Akik vádolni, gyanúsítani és becsmérlni szokták a magyar főpapságot, tekintsenek ennek a galambösz aggastyánnak az életére. Ha van nyitott könyv, melynek minden lapja, s lapjának minden sora az Isten iránt való alázatáról, a hazának tett buzgó szolgálatokról, a tudományoknak, művészeteknek és felebaráti szeretetnek hozott áldozatokról beszél: úgy bizonyára Zalka János élete ily nyitott könyv. Az egyháznak és a hazának szentelte hitét, tudását, lelkének összes érzelmeit. Nem egyházfedelmi rangja, sem közbölgő állása, hanem egyéni tulajdonságai teszik őt nagygyá.

A magyar episcopatus, miként a múltban, jelenleg sem szikalkodik kiváló férfiakban. Püspökeink tudása, képzettsége és fejedelmi nagylelkűsége külföldön is bámulat tárgyát képezik. Hazafiságuk mindenkoron üdvére vált a hazának. A keresztény Magyarországnak nincs erősebb támasza ő náluk, s bár a liberális áramlat, melynek zugásából az egész társadalmat felfordító forradalom hangjait halljuk, ostromolni készül kath. főpapjaink tekintélyét és hatalmát: ez a tekintély még csorbitatlanul ragyog a katolikus magyarság körében. És nem hunyhat ki ragyogása, mig Zalka Jánosokra mutathatunk.

Az ő ösvénye, az egyszerű plébánosi laktól a püspöki palota és a főrendiház terméig, mindenkor a szeretet mezején vezetett át. Azért élt és működött, hogy másokkal jót tegyen: hazájával, melyhez őseinek emléke fűzi: papjaival, kik vele együtt szolgálják az egyházat; felebarát-

jaival, kik támogatásra szorultak. Saját személye volt mindig az utolsó. Hiu ünnepeket soha nem kerécsé, személyét előterbe soha nem állítá. Boldognak érezte magát, ha csendben tehetett másokat boldogakká.

Félszázados papi működése utolsó évében kellett megérnie, hogy felhők borultak egyházának egére. Nem vonult félre a zivatar elől. Ott láttuk a küzdők sorában legelöl, apostoli szelidséggel, de a kőszirt rendíthetlenségével. Róla el lehet mondani Horácius ódáját: „Justum ac tenacem propositi virum...“ A mit igazságos lelke az egyház és a haza üdvére valónak ítélte, a mellett nyilatkozott meg szóval és tettel habozás nélkül.

A magyar néppárt büszkén hivatkozhat arra, hogy Zalka János jónak és üdvőznek tartja törekvéseit.

Jubileumán a ragaszkodás, a szeretet és a tisztelet fognak megnyilvánulni, Győr városában. De az ő ünnepe nemcsak egyházmegyéjének ünnepe, jelen van gondolatban azon Magyarország minden igaz katolikus polgára, fohászkodván a Mindenhatóhoz, hogy tartsa meg sokáig öreg szolgálójának életét, s neveljen hozzá hasonló atódokat!

Barabás Albert.

BELFÖLD.

— A 25-ik §. Ez az a híres paragrafus, mely megeremtette a két éves önkéntesi szolgálatot. Mikor megcsinálták, tüntetett ellene az egész ország. Most, hat éves fennállása után, eltörlését kérvényezik a megyék. A képviselőházban Ugron és Apponyi határos beszédekben fejtették ki a törvény káros és igaztalan voltát, a kormány azonban elutasította a módosítást és a szabadelvű párt glédában vele szavazott. Az egy éves önkéntesek tehát jövőre is elkészülhetnek két éves szolgálatra.

— A két fejű sas. Mint heraldikai jelvény esinos dolog, de magyar állami épületeken nem szivesen látjuk. Bécsben van egy palota, a melyen a magyar állam czimere helyett egy ilyen két fejű sas terjeszti ki szárnyait.

Ez a király személye körüli miniszter palotája. Ellenzéki képviselők már sokszor szövezték a czimert megváltoztatását, de süket fülekre találtak. A hétfői ülésen Pázmándy Dénes vette elő Jósika bárót, a király személye körüli minisztert, de a jeles liberális hazafi azt felelte: majd ha az épületet tatarozni fogják. Rövidebben úgy mondhatta volna: „Majd ha fagy.“ A szabadelvű párt így is igent bólintott volna.

— A régi honvédek segélyezése szélesebb alapokra lesz fektetve. A képviselőház szombati ülésén, mint távirati jelentésünk röviden említette, Kossuth Ferenc az ajánlotta, hogy az összes 48-as honvédek özvegyei részüljenek nyugdíjban nemcsak azok, kik már 1848-ban házastársak voltak. Kérte továbbá a kormányt, hogy miután a fővárosi menház csak 100 honvéd befogadására alkalmas, valahol a vidéken állítsanak fel egy második menházat is. Bánffy miniszterelnök általános megnyugvásra azt felelte, hogy a nyugdíjazásnál ezentul nem azt nézik, van-e pénz az előirányzat szerint, hanem, hogy a jelentkező tarthat-e arra igényt. A vidéki menház felől majd táncskozni fognak.

Egy elkésett nyilatkozat.

A stomfai választás alkalmával lapunk többek közt Talda János hidegkuti plébánossal is foglalkozott, szemére hányván, hogy kortese leit a liberális pártnak. A választás novemberben volt, a cikk is akkor jelent meg, de Talda plébános urnak csak most jutott eszébe nyilatkozatot írni. Amaz elvünkhez képest, hogy rektifikációknak mindig tért nyitunk, adjuk Talda ur nyilatkozatát minden megjegyzés nélkül a következőkben:

1. Kijelenttem nyilvánosan mult évi november 20-án Stomfán a kijelölő értekezleten, hogy modern liberális ember nem vagyok, Latkóczy urra azonban mint a nép emberére s mint szeplőtelen jellemű uri emberre szavazatomat adom. Ellenjelöltje nem volt. Senki sem tudta, hogy néppárti jelölt is lesz. . . .
2. A néppártot nem hagytam el — mindig vagyok a nép embere — tudja azt a nép, mely közt élek a legnagyobb szegénységben.
3. Nem korteskedtem semmi irányban soha.
4. Isten és ember előtt kijelentem, hogy szavazatomért nem igért senki semmit, s így a „pesti“ utamat sem fizették meg busásan.

TÁRCZA.

A lemondás.

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárczája. —
(Folytatás.)

Budapesthez félóránnyira, szép kert közepén esinos nyárilak áll. A repkényvel befutott verandán 60-65 évesnek látszó ur ül, kezében hirlapot tart, de minden két-három perczen feltekint róla, s figyelmesen néz a közeli országntra, mintha valakit várna.

Az uton portfelleg támad, s csakhamar egy könnyű hintó lesz látható, melyet az eléje fogott teliverek villámsebességgel ragadnak a nyárilak felé, melynek bejárata előtt megáll.

— () az, rebegé az öreg ur örömmel s a kezében tartott újságot eldobta.

Pár perc mulva az öreg ur előtt áll az utas, aki nem más, mint Csillagh Zoltán s az öreg ur az ő atyja Csillagh Andor.

Apa és fiu szeretettel ülétkék át egymást, kérdézősködtek egymás hogylétéről, aztán Zoltán szobájába vonult, hogy öltözékét rendbe hozza. Az egész nap folyamán közönyös dolgokról beszélgettek, csak az est-ebédnél tért az atya olyan tárgyra, a mi Zoltánnak nem nagyon tetszett.

— Tudod-e fiam, hogy miért hivattalak haza?

— Mert már rég láttál kedves atyám!

— Azért is, de még egy oka van. Tudod fiam, én már öreg vagyok, közel állok a sírhoz s nem szeretnék addig meghalni, mig a te családi tűzhelyedet nem látom megalapítva. Neked fiam meg kell nősnüni, én már szemeltem is ki számodra egy hozzád illő nőt, úgy hiszem ismered is, hisz a mult farsangon sokat foglalkoztál vele, s azt hiszem . . .

— Te atyám ári Elvirát gondold, bocsáss meg édes jó atyám, de az nem nekem való nő, én őt nem tudom szeretni s nem leszek vele boldog soha.

— És miért nem?

— Mert más szeretek!

— És szabadna tudnom ki az?

— Kötélky János sárlaki földbirtokosnak a leánya.

— Mindjárt tudhattam volna, hogy valami kis libácska zavarta meg a fejedet. Ismerem Kötélkyt: nagyon gyenge a vagyoni állapota; ez olyan választás lenne fiam, mint mikor valakit aranyokkal kínálnak s a koldus tarisznyát választja helyette.

— De kedves atyám, azt hiszem nem vagyunk rászorulva leendő nőm hozományára?

— Hallgas, én azt akarom, hogy Elvirát vedd nőül, ha akaratomnak ellenszegülsz, kitagadlak vagyonomból, ki atyai szivemből, mindentől!

Zoltán megsemmisülve állt, atyja szavai mély sebeket ejtettek szívében, nem talált egyetlen szót, hogy atyjának feleljen.

— Nos mi lesz? kapok-e feleletet?

— Engedj atyám, hogy néhány napot gondolkozzam.

— Jó, gondolkozzál, azt hiszem eszedre togsz térni.

Zoltán, Laura levelére várva, elhatározta, ha Laura a vallomás után biztosítja szerelméről, akkor fájó szívvel bár, de szakítani fog atyjával, és Laurát nőül veszi. —

Ötödik napon megérkezett a várva várt levél, mely így hangzott:

Kedves Zoltán!

Sorai valóban megleptek, mert nem gondoltam arra, hogy ön már nem szabad, annál kevésbé sejttem, hogy Ön Elvirának a vőlegénye. Én Elvirát sokkal jobban szeretem minthogy megtudnám fosztani vőlegényétől. —

Önök szakítani kellene miattam atyjával, a mi később önnek nagyon sok keserőséget okozhatna; én ily áldozat árán nem akarok boldog lenni.

Azt is tudatnom kell Önnek, hogy nekem is van jegyesem, a kit mindenkéft szeretek.

Isten önnek, tartós boldogságot kíván önnek,

igaz barátinője
Kötélky Laura.

6. Valótlan, hogy „Pálffy János gróf” jobb beneficiumot ígért nekem.

Egyáltalában, ha a stomfai levelező szertettel irt volna és megbízhatóbb ember által informáltatta volna magát, akkor igazán lehetne miszerint „nem érdemeltem meg, hogy vezércikkkezzenek rólam”.

Az Ur Jézus békessége és szeretete maradjon mindig melénk!

Pozsony-Hidegkút, jan. 10.

Talda János,
plebános.

A közegészségügy Fejérvárott.

Ama statisztikai adatok közül, melyek városunk életéből mindenkit érdekelnek, ez idő szerint csak a főorvosi jelentés van előttünk a lefolyt esztendőről.

Örvendetesen tapasztaljuk belőle, hogy az 1895-ik év folyamán a közegészségügyi viszonyok nálunk kedvezőek voltak. Míg más városokban a születések alig egy két százalékkal haladják túl a halálozásokat, addig Székesfejérvárott 725 halottal szemben 1052 az újonnan születettek száma. Az előbbiekből levonandó az itteni közokrházakban elhalt idegen illetőségűek száma.

Az általános megbetegedés kis mérvű volt. Fertőző betegség szörványosan jelentkezett ugyan, de azok szélesebb körű elterjedését a szigorú óvintézkedések megátolták. Az egyes betegségi nemek, melyekben halálozás fordult elő, a következők voltak: roncsoló toroklob 52, meghalt 17; hólyagos himlő 5, meghalt 1; vörheny 26, meghalt 1; torokgyík 20, meghalt 8; kanyaró 27, meghalt 1; hasiagymáz 18, meghalt 7; szemesés köthályalob gyanus eset 4. A városi kórházban 383 egyén volt kezelve, kik közül 30 halt meg; hat egyént már halálukhoz szállítottak be. A megyei kórházban 51-en haltak meg.

Közegészségügyi szempontból nevezetesebb alkotások voltak: a tobak-utca rendezése alapcsatornázással, a honvéd-laktanya melletti árok beboltozása, új közfürdő felállítása s egy gőzfertőtlenítő beszerzése.

Zoltán szívéhez kapott, s egy mély sohaj szállt fel kebeléből.

Angyal-álarca alatt ördög! azt mondta, hogy szeret, s tán akkor már másnak tal a jegyese, kit mindenképp felett szeret; oh Laura, hogy benned, az egyetlenben, kit szeretni tudtam, csalódnom kellett.

Miért is mondad, hogy engem szeretsz!

E szavakat zokogva tördel s a levelet ketté szakítá, aztán megbánva össze akará illeszteni; gondosan összehajtá s tárczájába rejté.

Az ebédnél kijelenté atyjának, hogy nőül fogja venni Elvirát s már az év, május 15-én oltárhoz is vezette.

Ujra eljött a tél dermesztő fagyával. Az eget foszlányos hófellegek boríták, a földet vastag hóréteg fedé, a levelektől megfosztott fákon zúzmará csillogott.

Budapest utcái a késő éj daczára is népesek, az ablakok csillogó fényben ragyognak, minden oly szép, olyan ünnepies, mert hisz karácsonyest van, a mit mindig örvendő vár a keresztény világ. Az irgalmasok zárdája templomának tornyában 1-et üt az óra. Mély csend uralkodik a zárda falai közt, a kis növényedékek álmodnak a szép jelenetekről, mit a karácsonyfa látása és a kedves testvérek által rendezett pásztorjáték nyújtott nekik. A testvérek is nyugodni tértek.

A város területén működött 19 orvos, (ebből két fogorvos) s két sebészemester. Egy orvos, s az egyik chirurgus meghaltak. Hat gyógyszerárban 13 okleveles gyógyszerész és gyakornok működik. Szülészőn van 23 okleveles. — Ha még megemlítjük, hogy 16 eimebetege van városunkban, mindarról beszámoltunk röviden, ami a közegészségügy tekintetében a közönséget érdekli.

Megeyi közigazgatás.

A vármegye közigazgatási bizottsága kedden délelőtt tartotta meg rendes havi ülését. Fontosabb tárgy nem volt napirenden: csupán jelentések és rendeletek bemutatásával teit el az idő.

Miután Fiáth Miklós báró elnök az ülést megnyitotta, Szűts Arthur főjegyző főjegyző felolvasta az újonnan alakult bizottságok és küldöttségek névsorát. Így a fegyelmi választmány, felszámolási küldöttség, felügyelő bizottság, árvaszéki felelővelti bizottság, erdőrendészeti albizottság, erdei kihágási II-od bizottság, börtönvizsgáló küldöttség új névsorát.

Bemutatta továbbá a belügyminiszter ama körrendeletét, mely szerint a félévi jelentések a jövőben minden egyes miniszteriumhoz felterjesztendők s csupán a belügyminiszteriumhoz kell az egész évről szóló jelentést felküldeni.

Aba és Sárkeresztúr községek folyamodást adtak be a kereskedelemügyi miniszteriumhoz, a melyben azt kéri, hogy a székesfejérvár-sárbogárdi vasutvonalat ne az eddig tervezett irányban építsék, mivel a vonal Aba község szőlőjét, Sárkeresztúron pedig a falunak néhány házat metszi át, hanem a nyugatra eső szőlők között. A bizottság pártolólaj járult a folyamodáshoz.

Kubay György kápolnásnéyi földbirtokosnak az ottani bíró és jegyző ellen emelt panaszát, illetőleg felebbezését, melyet az alispán elutasított, fel fogják terjeszteni a belügyminiszterhez.

A miniszteriumtól rendelat érkezett, mely a mezőrendőrségi kihágásoknál a perujtásnak helyt ad.

A duna-adony-nagyperkátai vicinális utvonal építési költségében a községeknek részvétele ügyében a közigazgatási bizottság helybenhagyta az alispán azon határozatát, hogy D.-Adonyt $\frac{3}{10}$, N.-Perkátát $\frac{3}{10}$, K.-Perkátát $\frac{2}{10}$ rész megfizetésére kötelezte és P.-Szabolcsot, folyamodványa alapján az érdekeltégtől fölmentette.

Csak egy kis czellában reszket a halvány mécs világa. Ama czella lakója ott térdel az üdvözítő keresztje előtt, fejét összekulcsolt kezeire hajtja; hasonlít egy téréplő szoborhoz. Az óraütésre felriad, feltekint, látni lehet halvány, könybarázdálta arczát. Oly ismerős az az arcz, mintha már láttuk volna valahol; igen, Ilona testvér nem más, mint Kötélky Laura. A szent falak közt keresett megnyugvást fájó lelkének; a mit a világban hiába keresett, azt megadta a hit, az Istenben helyezett erős bizalom.

A porta csengetyűjét erősen meghuzták, a testvérek felriadtak, a portásnő gyors léptekkel sietett az ajtóhoz s kérdé: ki az?

— Jó barát az Isten nevében.

Az ajtó felnyílt az ismerős hangra, s a zárda öreg orvosa néhány szót sugott a portásnőnek, mire az távozott.

Ilona testvér még mindig ott térdelt czellájában téréplőjén. Nem vége észre, hogy az ajtó csendesen felnyílt; csak egy könnyű kéz érintésére riadt fel.

— Gyermekem! — szólt az agg fűnőknő, — egy sulyosn megebesztett emberhez ápolónőt kérnek, nekem menned kell.

Ilona testvér gyorsan vette fel köpenyét, hőtéhez főkötőjét s utra készen követé a fűnőknőt a porta ajtóig, hol a rá várakozó kocsiiban helyt foglalt, s ment teljesíteni kötelességét. Az Andrassy-ut egyik palotája előtt állt

Hegedűs Benjamin gyurói lakos és ifj. Farkas Sándor hadkötelesek, kivételes nősülési engedélyért folyamodtak a honvédelmi miniszteriumhoz, s kérelmüket a bizottság pártolja.

A belügyminiszter körrendeletet bocsájtott ki, mely szerint az anyakönyvi ügyekben hozott határozatokat az anyakönyvi felügyelővel közölni kell.

Ezek után következtek a jelentések. A főügyész részéről Szűts Andor tb. ügyész, a pénzügyigazgatóság részéről Zobel Gyula p. ü. igazgató, Quirini főmérnök, Festetich Benno gróf, tanfelügyelő s Ujházy ügyész tettek jelentést, beszámolván a múlt hó adataival.

Az új nemesek.

A szabadelvű párt választási kasszája még nem tellett meg. Még mindig adakozhat bele az, a kinek pénze van, de predikátuma nincs.

Egy pesti újságban ismét három új nemesnek a fotográfiája látott napvilágot, annak a kétségtelen bizonyításával, hogy az új kutyabőrösök valamikor bőrben dolgoztak. Utoljára is, minden üzlet megtermi a maga gyömölcset, s a ki buzogn gyűjtötte a mezők félnék állatainak bundáját, végre is a legértelmesebb állatbőrét kapja jutalmul. Az átmenet csak annyiból áll, hogy a nyulbőr kell jó pénzén értékesíteni, a kutyabőr meg olcsón venni. Miután pedig a szabadelvű pártnak kell a pénz: olyan portékával kereskedik, a melviki kelendő.

Ők nem restelik, hogy Teitelbaum ur egy szép napon lelétezten a szokásos accidenciákat, neve elé biggyeszti a sárréti előnevet, s lesz sárréti Teitelbaum Jakab. Azt meg nem lehet kívánni egy gyárilag preparált kutyabőrrel, hogy az pirulni tudjon. Vörös kutya nem ritkaság, de vörös kutyabőr meg a legzsirosabb kincstári vállalkozásnak sincs — ez ideg.

De nem szabad elfeledkezünk viszont arról, hogy demokratikus országban élünk. A demokraczia pedig szép dolog, s a „testvériség, egyenlőség és szabadság” írmája alatt működik. Nálunk, hogy valaki demokrata legyen, s az egyenlőséget keresse, kell, hogy legalább is nemes ember legyen, akkor aztán ereszkedhetik — lefelé. S kicsoda szánalmas szereplés az, mikor egy jórváló iparos ember igyekszik demokrata lenni — fölfelé.

A zsidók demokracziáját kétségbe vonni nem lehet, hisz ők évszázadokon keresztül mindig csak az egyenlőséget hajhászták. Nem volt fegyver, melyet a küzdelembe ne vittek volna; a leghatalmasabbnak bizonyult mind-

meg a kocsii Ilona testvérral, hol aztán egy halványan megvilágított háló terembe vezették.

Az orvos s egy ősz férfi állt az ágy mellett, melyben egy halvány férfi feküdt mozdulatlanul, mintha már halott volna.

Az óra ketőt ütött s ugyanazon pillanatban felnyitá szemeit a beteg, s bágyadtan hordá körül megtört tekintetét a jelenvoltakon.

Ilona testvéren soká pihent tekintete, aztán töredezett hangon rebegé: „Csavarják fel a lámpa lángját, oly borzasztó a félhomály. Laura árnya kísért.”

Az ősz férfi engedett a kérésnek, s a másik pillanatban a szoba egész világos volt.

A másik percében a beteg és Ilona testvér egyszerre rebegék:

— Zoltán — Laura.

Ilona ájtalan rogyott össze, s mire eszméletre tért, már csak halottra borulhatott.

Zoltán ravatalra hivatotték s a kétségbeesett atya vérző szívvel vizzasztott mellette.

Az átelleni házban nagyon vígan vannak, annk daczára, hogy már reggel felé jár az idő, a zene hangjai tévedezve csapódnak át a hallottas háshoz.

Csillag Zoltánné termei azok, a hol oly vígan vannak, ő mulat, tánczol, udvarolhat magának; dorbézol kétes hírű nők, bukkott gavallérok társaságában. Tán akkor volt legjobb kedvében, mikor a férje a halálmását vívta.

— Zoltán látta neje viselkedését s men-

ezek kőzt a pénz. S ime vágyaik beteljesültek. Magyarországon, a demokráta államban, mely 1848-ban eltörölte a nemességgel járó előjogokat, jó pénzért kutyabőrt, magyar nemességet osztogatnak Teitelbaum Jakab pálinkafőzőnek.

Dehát ez demokráta! Nekik új nemesség kell, meg pénz, s mintán az izraelitáknak csak az utóbbi van, egyszerűen csere-üzletet csinálnak. Vögre is nem feltétlen szükséges, minden üzletnek becsületesnek is lenni. Elég, ha a rabott tisztesség.

A magyar nemesi diploma ez idő szerint olesó portéka, s az a faj, mely az olesóságot kultiválta eddig is, kapva kap rajt. Nem is lehet rossz néven venni Teitelbaum Jakabtól, az unokától, hogy ugyanazon kutya unokájának bőrére vágyik, a melyik az ő nagypapját ki-marta az udvarház kiszöböről. S mintán ezt a bőrt, melyet eddig csak érdemek árán — s nem ritkán az ember saját bőre árán — lehetett megszerezni, ma csengő érczért is árba hozsájtják, természetesen, hogy majdnem mindig ugyanazon népség kapkod utána, a melyeknek a geseft az élető eleme.

A predikátumos Kohnok, Schwarzok és Teitelbaumok legiója veszedelmesen gyarapszik, s a magát a világ legrégebbi arisztokráciájának tartó heber faj, mohó vágygyal iparkodik az ezred végén őt lenni. A képes lapok nap-nap után rajzolják ki a legújabb magyar nemesség portréját, elfonadják szép hegedűszóban, hogy mi minden, jót és nemese cselekedetet követett már el a jeles férfiú, hogy immáron a magyar kormány indítatva érezte magát ez önzetlen férfiú működéseit megjutalmazni.

S ad neki értőtelen portékát, drága pénzen. Kohn ur pedig nyomtat magának új számlákat — nemesi predikátummal.

Nem régiben valaki azt a megfontolatlan indítványt tette, hogy a magyar zsidó nemesség a millenium emlékére magyarosítsák meg neveiket. Isten mentse! Hisz akkor a Szemerék, Balasák és Rákóczyak ősi neve nemcsak a műcsai nagyvendéglő erőse alatt diszelegne, hanem különböző lehetetlen predikátumok előbeszájtásával szerepelne minden tőzsdéi lebonyolításon, s száz év múlva az új sárréti Dóry Istvánná a legmerészebb fantáziával sem lehetne ráfogni, hogy egyik úkjajja szemétkitűzvárzó válalatból szerzte nemesi diplomáját, s azzal együtt jóhangzású magyar nevet. Csak maradjanak úgy, a hogy vannak. — ha lud, hát legyen bővér —; ha Bánffyól kapta a kutya-bőrt, legyen legalább Schwarz.

teni iparkodott őt. Párhajra hívta a legszemtelenebb udvarlóját nejeének s az halálra sebesítette őt.

Karácsony másodnapján, nagy részvétellel temették el. Elvira nem volt jelen: de mit is keresett volna ott.

Az ingalmasok zárdájában is egyszerű temetéshez készülték. Az agg főnökő kedvencét, a növendékek bálványát s a szegény betegek leghűségesebb apólóját Ilona testvért temették. Elment az ő szeretett jegyveséhez Jézus Krisztushez.

Tíz év mult el a fent leirt események után. Ismét karácsony őj van.

Egy négyemeletes ház sötét padlásszobájában gőnyedt, rongyokba burkolt nő ül a piszkos szalmaszéken, mely a szoba egyetlen butorát képezi. Vézna karjait térdé köré fonja, petyhüdt ajkai mozognak, és nem tudni imát, vagy átkot mormolnak-e. Kuszált ősz haja rendetlenül csüing alá, fénytelen szemcinek bágyadt tekintete a gyertyára van irányozva, mely egy padló-hasadéka van szurva s iszonyu füstöt és bűzt terjeszt.

A gyertya végig ég, kialszik, a szoba sötét és csendes, csak néha-néha hallatszik egy fájdalmas nyögés és egy-egy nehéz sóhaj; de az is mindig gyengébb lesz, míg végre egészen megszűnik. Másnap leviszik a halottas kamrába s mint koldusnót eltemetik.

Senki sem ismert benne az egykor gazdag, szép és ünnepelelt — Váry Elvirára.

Zala Margit.

— Vége. —

Száz esztendő múlva úgyis lesznek valódi zsidó nemesek, hisz a vallás szabad gyakorlata megengedi, hogy a gyermeket a szülők akarata szerinti vallású neveljék, s ha egy Árpáddal jött kaczagányos, kilenczaga koronás utód elveszi majd a csurgói Krausz Jakab nagybőrő kedves és művelt kisasszony leányát, a születendő kis utód a circumcizio dacára is büszkén hivatkozhatik ősi származására.

Mit sietnek hát! Minek dobálják ki pénzüket a kutya-bőrt? Vagy talán már jó eleve gondoskodni akarnak, hogy azok a megszorult úrpádházi gavallérok, a kétségbeesés utolsó stádiumában kellő választékot kapjanak hebron megnemesített virágáiból?

Táviratok.

A képviselőház ülése.

(Saját tudósítók távirata)

január 15.

Tömött karzatok előtt folytatódott ma a belügyminisztérium költségvetésének tárgyalása. Az általános várakozás Apponyi Albert gróf személyének szolt, ki ma volt elmondandó a karácsonykor felajánlott békére vonatkozó feltételeit.

Márkus Dezső kevés figyelemmel hallgatott beszéde után szólalt fel Apponyi. Részletesen fejtegette a képviselői és megyei választásoknál előforduló visszaéléseket és a helyzetet. Nema akar a multtal foglalkozni, hanem a jövővel, nem a meglevő bajjal, hanem az orvoslással, melyhez az egész házat kívánja meggyerni. Kijelenti, hogy esatlakozik az ellenzékiek fejtegetéséhez, s azért a költségvetést nem fogadja el. Mi — ugymond — meg vagyunk győződve, hogy törvénytörések történtek. Bánffy alkalmas rendszabályok alapjával nem akarja megvizsgálni, hogy mely párt nyerne a választási visszaélésekkel és mily következményei lesznek azoknak. Vasztó fél maga a nemzet. A bajok orvoslása csak a nemzetnek való hasznára.

A helyzet tarthatatlan. A politikai ellentétek átmentek társadalmi térére. Magyarországon mindig voltak ellentétek, de soha mélyreható természetűek. Már az egyházpolitikai differenciák által előidézett izgatottság is enyhülni kezd.

Akár elismeri a jobboldal a visszaéléseket, akár nem: elégedjék meg azzal, hogy fél Magyarországon képviselői kijelentik, hogy a választási szabadság nem bír kellő biztosítékkal. Az általa kezdeményezett akció nemcsak törvényhozási uton érhető el; ha mindenütt megvan a jóakarát, akkor új szellem is támad az országban.

A következő javaslatokat teszi: A választási lajstromok évkint kiegészítendők: a kiegészítésekről és a kihagyásokról az okokkal együtt negyedik példány készítendő. Az összeírási hivatalnokok a mulasztásokért, melyek nem a büntető bírósághoz tartoznak, fegyelmi eljárásna: vetendők alá; az összeírás előbb kezdődjön, s a felebbzési határidő hosszabbíttassék meg. A szavazásnál hivatalos személyek ne legyenek jelen. A választó azonosságának megállapítása csak a községi előjárókra tartozzék. A választási elnök hatalmi köre pontos körülírásra szorul. Az előzetes rendszabályok a pártok bizalmi férfainak meghallgatása után rendelendők el. A szavazatok a kort illető eltérő adatokért nem utasíthatók vissza. A hivatalnoknak nem szabad részt venni az akcióban egyik párt érdekében sem. A csendőrség csak a rend fenntartására alkalmazható. A választási

viassaélésekért nem szabad pénzbüntetést alkalmazni. Mindezen kívánások helyét foglalhatnak abban a törvényjavaslatban, mely a curiai bíráskodásról szóló választási ügyekben. Ezen javaslat is módosítandó; legnagyobb suly a Curia hatáskörének körülírására helyezendő, kívánatos, hogy a minden pártnak egyenlő mértékkel mérendő szigort pártatlannal alkalmazza. Minden kérvénnyel megtámadott ügyben a Curia ítéljen, s annak a kompetenciájába tartoznak a megvesztegetés és az agitáció az ország integritása ellen. A Curiai bíráskodási javaslat rögtön a budgetvita után tárgyalandó.

Szónoknak nincs szándékában ellenzéki működését abbahagyni, de tekintettel van a milleniumi ünnepekre és iparkodik a társadalmi pndet orvosolni. Elvárja a kormánytól, hogy együttesen vele ezen célra töreksszik. (Élénk tetszés és zajos taps balról; szónokot számosan üdvözlök.)

Utána Bánffy Dezső báró válaszolt. Apponyi cikéket másképp fogta fel, mint mai beszédét. Nem ő, hanem Apponyi ajánlta először a békét. A kormány is kívánja a tárgyalások nyugodtságát. Apponyi azonban csak követel. Szóló nem is nerheti el a pane-szokat a választási szabadság korlátozásáról. Mindenkinek joga van véleményét szabadon nyilvánítani, de keletkezett egy új párt, a néppárt, mely a társadalmi rendet feltörgetni és izgatottságát kelteni akarja. Apponyi több indítványt elfogadható, de incidentaliter foglalkozni nem lehet vele, mert az ügynek ártana. A kormány a megállapított programot fenntartja; budgetvita után a közigazgatási bíróságokat, azután a curiai bíráskodást tárgyalandó a ház. Még tárgyalandók a mezőgazdasági hitelről és a kiegyezésről szóló törvényjavaslatok (Közbizaltás balról). „Akkor nem lesz már miniszterelnök.”

Bánffy: Annál inkább sietünk, hogy e rövid idő alatt programunkat megvalósítsuk. (Tetszés jobbról.) Mi sem áll utjában, hogy a ház májusban, sőt júniusban ne tartson üléseket. Ő helyesli Apponyi béke ajánlatát, sőt elfogadja a rend és a nyugalom helyreállítására érdekében: csak jóakarát legyen meg, ő elfogadja a békeajánlatot az általa megszabott határookban nem a képviselőház, hanem az ország békéje érdekében.

Holló Lajos kijelenti a függetlenségiek nevében, hogy pártja a millenárius ünnepeket nem fogja zavarni. A közigazgatási reformot elveti s a költségvetést nem fogadja el.

Városi és vidéki hírek.

— Megyés püspökünk a kath. tanügyért. Dr. Steiner Fülöp megyés püspökünk egy nagyfontosságú alkotással tette nevezetessé nevét egyházmegyője s a magyar kath. tanügy történetében is. Szemben az államosítás veszélyeivel, a mi különösen azon a czimen fenyegeti az egyházat, hogy nem képes iskoláit kellően ellátni; és szemben az egyre szaporodó, egyre emelkedő igényekkel, egyházmegyője részere tanügyi segélyalapot létesített s azt Szent Imre hercegről nevezte el. Ez alaphól a szegény kath. hitközségeket fogják segélyezni, hogy a tanítóknak a törvény szabta fizetést megadhassák, s az iskola-épületeket jó karban tartsák. Maga a püspök évi 300 frttal fog ez alaphoz járulni, a kano-

nokok egyenként 20 frttal, a plébánosok 3—5 10 frttal és igénybe fogják venni a hívek adományait is.

— **Uj kath. egyesület.** Ipoly-Galsán katholikus olvasókör és dalárda alakult, melynek alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **A helybeli jótékony nőegylet Szöggyény Marich Julia** védnök elnöklése alatt január 11-én választmányi ülést tartott. A folyó hóban tartott rendes közgyűlésen a választmányának újból megválasztott tagjait, valamint az új tagokat védnök üdvözlőlvén, az alapszabályok értelmében az egyesület tisztikarának választása rendelkezett el, melynek eredménye szerint elnöknek özv. Gebhard Ignáczné, alelnöknek özv. Felmyer Istváné és pénztárnoknak Réce Istváné egyhangulag újból megválasztották. Az ülés folyamán elhatározták, hogy az egyesület pénztára javára folyó évi ápril hóban egy közvacsorát rendeznek. Végül több szegény részére segélyt utalványoztak ki.

— **A megterít.** Csütörtökön délután kísérték örök nyugalomra Szimicz Ede házastársát a megyei hivatalnokot, körül egy időben sokat beszéltek városunkban. Hogy elvehessen egy zsidó not feleségül, még évek előtt átért a Mózes hitre. Ezt a ballépést azonban később megbánta. s visszatért a kath. egyház keblébe. Rövid szenvedés után, 42 éves korában hunyt el. Özvegycs és gyermekeket hagyva maga után.

— **Hivatalvizsgálat.** Fiáth Miklós báró, főispán a megyei hivataloknál kedden vizsgálatot tartott, s az ügykezelést mindenütt rendben találta.

— **Allandó választmányi ülés.** Folyó hó 23-án a megyeházán az allandó választmányi ülést tart, melyen a februári közgyűlés tárgyai lesznek előkészítve.

— **Uj lap.** Tóth Arthur, a székesfejérvári függetlenségi párt elnöke „Székesfejérvári Hírlap” czimű, hetenkint háromszor megjelenő politikai tartalmu lapot fog legközelebb megindítani. A városi hatóságokhoz küldött beadványában bejelentette a polgármesternek, hogy az új lapot, melynek szerkesztője és tulajdonosa saját maga, Szármay Kálmán nyomdájában fogják készíteni. A törvényes biztosítékot 50000 frtot deponálta.

— **Megszűnt járvány.** Rác-Ahás községben, mint lapunknak jelentik, az ott uralgott toroklob-járvány megszűnt s az iskolákat újra megnyitották.

— **Az anyakönyvi holondgombák** című gyűjteményünket s a szabad-bárándi levelezőnk oly esettel gyarapította, mely az összes eddigieket föllülmulja. Az történet e községben, hogy az állami anyakönyvvezető összehadott egy jegyvespárt. Mikor azonban felszólította őket, hogy írják alá a jegyzőkönyvet, mint férj és feleség, a hitszilárd jegyesek kereken megtagadták. A farmatringos bácsi erre dükbe jött és nem adta ki nekik a tanúsítványt. Az eset még a múlt év november 17-én történt: azóta megjelent Perczel Dezső rendelete, hogy az aláírást a felek megtagadhatják s a tanúsítvány kiadandó, de a jegyesek nem jelentkeztek sem az anyakönyvvezetőnél, sem a plébánosnál. Mint mondják nem is fognak egybekelni. De mi lesz akkor, hogy ha más-más életfársat keresnek maguknak? Vajjon nem létezőnek tekint-e az állam a szabad-bárándi egybekelésüket, mely a törvények rendelkezése szerint ment végbe? És vajjon mit szól ahhoz Perczel belügyminiszter, hogy a szabad-bárándi anyakönyvvezető az erről a házasságról szóló jegyzőkönyvet egyszerűen keresztül hazta vastag pennával? — A népnek legalább meg van az élő példája, hogy a polgári házasságot egy tollvonással fel lehet bontani.

— **Eljegyzés.** Riewel Ernő lovag, cs. és kir. hadnagy a helyben állomásozó vadász zászlóaljban, eljegyezte dr. Faykiss Károly m. kir. honvédezetes leányát, Honát.

— **Se csasi, se becsület.** A veszprémi temető-hegyen lakott Nagy János napzamos egyedüli élet-társával — szamarával. Ezer a jámbor állaton kívül még csak egy kordéja volt, a melylyel napzamba járt. Mivel pedig a kordét a csasi huzta vonta, megesett, hogy a szamárnak elromlott a patkója és a kovácsoshoz kellett vinni. A csasi azonban vonakodott alávetni magát a operáció-nak, a miért is Nagy János kötelet vetett a nyakára és annál fogva kezdte vonszolgálni a szamarak legzszamarabb-ját. Ez azonban még így sem volt hajlandó követni gazdáját, a ki szintén nem engedte a csasi nyakaskötésének. A dolog vége az lett, hogy a kötel annyira összeszorult a szamar nyakán, hogy megfulladt. Nagy csapás volt ez Nagy Jánosra, de még nagyobb lett, mikor a városi kapitány állatkinzás miatt is maga elé idézte. Felette megjéjt a kapitány erélyétől, az esetleges büntetéstől és annyira elkeseredett, hogy felakasztotta magát a mester-gereďára. Mikor észrevették a tetét, teste már hideg volt. Az asztalán találtak egy kis papírosot, melyre a következő szavakat írta: „Se csasi, se becsület, oda van az élet.”

— **A szerelem sötét verem.** Imara József slavoniai lakatos-legény a múlt ősz óta Luttor helybeli lakatos-mesternél dolgozott. Időközben megismerkedett egy magyar leánnyal, kivel szerelmi viszonyt folytatott. A napokban aztán megkeveredett a szegény fiú s levett tőli kabátja árán vásárolván magának egy revolvert, ellátta azt három golyóval azzal a szándékkal, hogy egyiket a mesterébe, a másik kettőt pedig kedvesébe s önmagába lövi. Mielőtt veszedelmes szándékát végrehajtotta volna, feljelentés folytán elfogták s most megfigyelés alatt van.

— **A kiállítás és a szegényebb néposztály.** Dániel kereskedelmiügyi miniszter leiratot intézett az összes törvényhatóságokhoz, a melyben közli, hogy az ezredéves kiállítás látogatását minél nagyobb arányúvá szándékozik tenni s az alsóbb néposztálynak is módot akar szerezni arra, hogy a kiállítást ölesőn megtekinthessék. E szerint a köznégy csoportokban, megfelelő vezetés mellett menne fel a kiállításra. E cél megkönnyítésére öleső vasuti-jegyeket bocsájtanak ki, barakkokat építenek s népkonyhát állítanak föl, úgy hogy az összes költség, a XIV. zónába eső helyiségek lakosainak 5 futra rug. a XIII. zónához tartozó helyekről 4 frt 50 kr., a XII. zónához tartozó helyekről 4 frt. s a VIII. zóna területéről 3 frt. A színházakba szintén mérsékelt árjegyeket kapnak. A leirat szükségesnek tartja, hogy a törvényhatóság területén külön szervező-bizottság alakíttassék.

— **Kijózanodott öngyilkos.** Bányai Ferenczóné, 38 éves, szemreváló asszony 14 évig élt békés özvegycs nyugalomban. Az utóbbi időben azonban megváltoztatta a fejét egy eszmádia legény, a kibe formálisan belebolondult. A legény úgy látszik viszonzotta az érzelmeiket, de mert mindkettőn romantikus érzelmeik valának, közösen elhatározták, hogy kivégzik magukat. (?) Gyálagszörrel elindultak Veszprém felé s már közel voltak a városhoz, a midőn a bájos özvegycs szejjel tekintve a szabad ég alatt azt mondta társának, hogy „itt meghalunk” s azzal feléje nyújtá a forgópisztolyt. A legény két lépést hátrált s kijelentésre s azután igyekezett élesen megzótolni a kijelentést azzal, hogy kerekét oldott s visszazaladt Várpalotára. A magára hagyott özvegycs ekkor halántékához szoritotta a pisztoly csővét s meg-lötte magát. Veszprémi emberek találták meg, a kik életre keltették s bevitték a városba, a honnan azután Székesfejérvárra jött. Midőn Polczér Péter alkaptány kihallgatta, még fejében volt a golyó s a mint mondják, igen lenézően nyilatkozott a férfiak bátorságáról. A szerelemből kijózanodott legény most Várpalotán dolgozik s iparkodik elfelejteni majdnem végzetes szerelmi kalandját.

— **Jótekönyvező hangverseny.** A nagykovácsi áll. népiszkola tanstestülete e hó 8-án este — mint levelezőnk írja — az óvoda nagytermében jótekönyvező hangversenyt rendezett, melyen a község egész intelligenciája

megjelent. Közreműködtek: Jobszt Ottilia és Mariska, Tibay Eszter, Takács Kálmán és a gyermekkar. Különösen nagy tetszést aratott Jobszt Ottilia tanítóő, pompás zongorajátékával és énekével. Hangverseny után farsvasvacsora és táncz következett, melyben 30 pár tánczolta a négyeseket. A felülvezetések összege 50 frt, mely szegény gyermekek felrakására fog fordíttatni.

— **Hogyan kell a nyulat felakasztani?** Lapunk egyik barátja, ki vadászati dolgokban elismert tekintély, azt írja, hogy a nyulat nem szabad a hátulsó lábánál fogva felakasztani, mert igen gyakran megesik, hogy egyik-másik erősen szót lövést kap és a beléből kiömöl folyadék, — a helyett, hogy kifolyjék. — a mellüregbe jut és a húst élvezhetetlenné teszi. A francziák, kik legnagyobb élvezői a Németországban, Ausztriában és Magyarországon lőt nyulaknak, erre igen nagy tekintettel vannak s a hátulsó lábainál fogva felaggatott nyulakat csak ólesőn vagy egrálalában nem veszik meg. Nálunk persze észbe sem jut a közönségnek, hogy az ilyen dolgokra ügyeljen, sőt talán azon ütközésnek meg, ha fejfelé lógának a nyulak az üzletek előtt.

— **Elveszett az utczán egy arany karikagyűrű,** melynek belső részén Sz. I. 1884. VII. tr. van bevésvé. A megtaláló illó jutalomban részesül.

* **Eladó ház.** Gáz-utca 13. szám alatti ház szabad kézből eladó. Cím a kiadóhivatalban.

* **Bál és farsang.** Báli farsangi kelmeék, a lelegegánsabb gyönyörű lenye anyagok. **Steinger Sándor divat üzletében** föltalálhatók. Rózsá. kék. eréme. sárga stb. Ajánr kelme 38 kr. Rác vaszon 30 kr. Gamvre selyem 70 kr. Francia delám 45—55 kr.)

Irodalom és Művészet.

S z i n h á z .

Gondos előkészület után szombaton került végre a közönség elé Wenzel jeles operetteje: A királyé dragonyosa. Szöveg és zene egyaránt alkalmasak, hogy ez a darab reper-toiron maradjon. Van benne kellő leleményesség, jól szövött mese, pompásan megrajzolt komikus alakok, egyszóval mindaz, a mit egy jó librettótól elvárunk. Zeneje pedig mindvégig szórakoztat. Egy erős zenei tudósu fej szerzeménye ez, a mely sehol nem válik banálisá. Az igazi dallam-ér ugran vékonyan eszregező benne (s ennek tulajdonítható, hogy előadás után egy ária sem maradt meg füllünkben) de annál pazarabban helyezte el a határos és tetszetős ter-zetteket, quartetteket s összakarokat. Az instrumentálás nemcsak kifogástalan, hanem itt-ott mintaszerű, a melyből sokat tanulhatunk laza felületességgel hangszerelő zeneszerzőink. Kóti József hazánkia alighanem régebben ismerte a „Királyé dragonyosa” partitúráját, mert a „Királyfogás” című szerzeményének „Kukurilló” duettje ütemről-ütemre veszedelmesen hasonlít Wenzel darabjának egyik piéce-éhez. — Az egészen telt ház örömet talalta az új operette-ben. A siker oroszán része Csongory Mariskáé volt, ki a czimzopot bájos könnyedséggel játszotta, s gyengékedése daczán az énekrészeket is érvényre juttatta. Toilettejeivel ismét ismét finom izléséről tett bizonyítást, s átöl-tözéseinek gyorsasága meglepő volt. Dicséret-tel említhetjük meg Petrik Agnest, Kantai Terézt, Nagy Gyulát, — aki az ügyesen játszó tenoristák kivételos osztályába tartozik — továbbá Hegyesit és Némethet. A rendezés kifogástalan volt és a kosztümök izlések. Látszott, hogy az igazgatók nem kímélték az áldozatot, s azt hisszük, hogy az új darab még több telt házat fog összehozni.

Hétfőn és kedden a társulat új tagja, Tárnoki mutatkozott be. Először Márthát Gizella játszotta Csiky legpoetikusabb darabjában a „Nagymamába” azután a „Váljunk el”-ben Cyprennet. Mindkét szerep a színházak számára nagy szerepet képez, melyet ötdrangu naivák is sugó nélkül szoktak játszani. Belőlük tehát az önálló alakítási képességre bajos következtetni, csupán a színészi tulajdonságok általános vonásai állapíthatók meg. Tárnoki kisszerűen a tekintetben kielégíti az igényeket: csinos alakkal, kellemes organummal s nagy rutinnal rendelkezik. Igazi bensőséget azonban nem találtunk az ő Márthájában, sem teljes keresetlenséget Cyprienjében. A közönség oly fagyosan fogadta debutját, hogy a „Váljunk el”-ben egy taps sem hangzott számára. — A „Nagymama” előadásáról szólna, mulasztás lenne elismeréssel nem adni Csókán éjéles alakítására. Kápolnai Irén bajos Piroskát volt. Hegyesy és Kautay Teréz pedig, (mint Todorka Szilárd és Lángó Szerfine) méltán kiérdemelték a tapsokat.

A becsstelenség.

Csütörtökön este oly drámát fog bemutatni a helybeli színház, melyre érdemes már előzetesen felhívni a figyelmet.

A „Becsstelenség” első díjat nyert azon a pályázaton, melyet az olasz kormány 1893-ban kitűzött. Míg a jut az olasz kormány ahoz, hogy a díjazott és a díj baromtenyészési díjak kitűzése helyett a színházadomány fejlesztésére gondoljon: azt felgöngyöl nem vagyunk képesek, mert a mi büles és liberális kormányunk ily hallgatót még nem követett el.

Rovetta Girolamo volt a pályázat győztese. Neve nincs benne a „Contemporains”-ek, a kortársak könyvében. Tehát új ember, új tehetség. Hozzászólás nélkül teszem hozzá, hogy ritka erős tehetség: még élesebb szemű és biztosabb kezű, mint Sudermann. Modern minden ízében, ki tartózkodás nélkül ad egy darab igazi életet, az ösztönösként oly kíméletlenségével, mely már kívül esik a költészet birodalmán. Semmi kétség, hogy megdöbbentő realizmusával ő is az erkölcsökre akar hatni, mint Sudermann, de ezáltal eltéveszti. Mert lecsillapodván kíváncsiságunk, melylyel történetének kifejtését a harmadik felvonás utolsó jelenetéig vártuk, föltámad bennünk a kérdés: mi szükség volt a bünt, a becsstelenséget kilurcolni a nyilvánosság elé?

Hisz tudjuk mindnyájan, kik az életet közelebbről saját tapasztalataink után ismerjük, hogy az emberek sok becsstelenséget követnek el. Szemeinkkel naponként látjuk az erkölcsi telenséget, kiánt az utcákon, s bent a családi lakások falai közt, de jó izlésünk tiltja, hogy fotografikus felvételeket eszközöljünk és oda állítsuk kirakatra. Ha vannak még ártatlan szívek és naiv kedélyek, nem kegyetlenség-e letörlni azokról az ártatlanság himporát ily visszataszító jelenségek bemutatásával? A családi élet elfajulásait tarthatnánk az ének a véletlen nyújt hozzá alkalmat, de ne vigyük megfigyeléseinket a színházi közönség elé, mely nem csupán blazirt világfiakból és tapasztalt emberismerőkből áll.

Ez az én véleményem az ugynevezett „naturalista” darabokról. S valamint Zola könyveit nem adnám leánygyermek kezébe, úgy Rovetta Girolamo színművét sem nézetném velők meg. Ez csak felnőtteknek való, kik illuzióikat már elvesztették.

Hogy mikép nyerhette el mégis ez a színmű a pályadíjat, meg tudom magyarázni. A virtuozitásért, melylyel megvan szerkesztve. Bárhol, bármely nemzet előtt adják elő, hatást kell aratnia. Minden egyes alakja a társadalomból van kivéve, mely morál tekintetében a décadance korát éli Olaszország és a Nyugat többi részén ép úgy, mint minálunk.

Alapfogaloma egy nagy igazság: „Senki sem kezeskedhetik a saját becsületéről addig, míg meg nem győződött: hasonló esetben lesz-e ereje a kísértésnek ellentállani.” Ezt a témát fejti ki és bizonyítja be az író rendkívül érdekfeszítőn.

Nagy színműri képessége a szituációk logikus megoklásában és valószínűvé tételében domborodik ki. Idegészítő és megrendítő jeleneteket tár elénk, melyek által bizonyítja, mikép lesz a darab hőse, a becsületes Moretti Carló, becsütelenné. Nejenek, Eliznek a becsütelenségük baktajta el.

Leghatásosabb az utolsó felvonás. Moretti hazajön egy törvényszéki tárgyalásról, hol tanuként hallgatták ki egy sikkasztó hivatalnok-társa ügyében. Félt, hogy ő reá is gyanakodni fognak, mint sikkasztóra. Késő este van, minden neszre összerenzen és szökésre gondol. Neje felismerve a helyzetet, könyörög, hogy maradjon, majd helyre pótolják a hiányt. Az utolsó jelenet szó szerint így hangzik:

Eliz: Ó, miért védted Fornaris ügyét!

Carló: Hogy magamat védehesem, magamat menthessem! Én éppen olyan csült gyáva és becsütelenséges voltam, midőn a ballépést elköttem. Őt a kétségbeesés, a nyomor hajszolta, én becsütelenséget akartam megővni! Hogy gyanút ne ébresztsek, hogy az emberek ne kutasák a Sigismundi halálával beállított változást, költsésem kellett pazarul... mint az előtt... még pazarabbul... a háztartásra... magamra... read... hahaha! Költeni... költeni tele marokk! Látom, mint firkáztok az emberek. Mit költök? Mennyit fizetek? A megszorítás, a takarékoság... mert hiszen eddig bőrségben voltunk, a te gyalázandó! Félre kellett a világot vezetni... félrevezettem Becsütelenségek hisznek, csak én... milyen mélyen sülyedtem, én tudom, hogy becsütelenséges vagyok.

Eliz: A tárgyalás folyamán hallgatnod kellett volna.

Carló: Hét esztendő! Borzasztó!... miudant elköttem, megmentéseért — így magamnak is kegyelmet reméltem: — most már vége!... Hét esztendő!

Eliz: Maradj itthon! Becsületedben még senki sem kételkedik, majd kibontakozunk a bajból.

Carló: Becsütelenséges vagyok!... Gyáva lettem... félek... Az igazgató... a tanácsosok elfordultak tőlem.

Eliz: Képzeld!

Carló: Együtt mentek el a tárgyalásról... egyenesen a pénztárba. (szonyu félelemmel, megrémülve): Jönnek... jönnek... jönnek!

Eliz: (figyelve) Senki gyermekük ébredt fel. Engem szólt, hallod: mama, mama!

Carló: (magan kívül) Menj — hallgassd el!... Fölbreszethető a család!

Eliz: És gyermeked, fiad, egyetlen fiad ne lássa többé atyját?

Carló: (az íróasztalhoz lép) Ha irok, majd eljöttök utánam. (Revolvert vesz elő s zsebébe teszi.)

Eliz: (észrevette, hozzárohan, ki akarja kezéből csavarni) Az istenért Carló! Ne rémis. Esküdjél gyermekedre, hogy lemondasz ez örült zándokról!

Carló: Egyszer már közel voltam a halálhoz. Nem volt erőm a szemébe nézni. Gyáva voltam! — Ő igazony, — gyáva vagyok élni, gyáva vagyok halni. Csak a becsületes emberek lehet szíve, csak a becsületeseknek lehet bátorsága. Csak a becsületes szerethet igazán, de én tolvaj, becsütelenséges és gyáva vagyok! Te-te te tétlül ily nyomorulttá. Te tiporad becsütelenséget a sárba, a piszkosba, s moscoltad be azt a nevet, melyet fiamnak örökségül hagytok. Mejj! menj szemem elől, nem akarlak látni.

Eliz: (a pamla roszdába zokog)

Carló: A becsütelenség nem születik velünk! Küzdünk ellene férfiaságunk minden erejével és mikor már környezetünket, felebarátainkat, hivatalúrsainkat szorgalom, munkásság és becsület által tiszteltre kényszerítettük, egy megdöbbentő könyvelő nő — hiszában — nagyravágásában orozva támadja meg legdrágább kincsünket, melytől visszastott éjjelk és veritkes munkásságban magunknak biztosítottunk. Pfuj, pfuj, pfuj!... Sirj! zokogj! egy egész életet át hulló vékonyknyekkel sem moshatod le a gyermekünk homlokáról a becsütelenség bélyegét! El innét el!... utolsó utamat ne fertőztesse büns lehelleted. (Az ajtót át elrohan.)

(Rövid szünet után lövés.)

Eliz: (felugrik, az ajtóig vándorog és kitértve felsikolt) Árván maradtál én édes gyermekem!

Ez a megoldás megfelel a modern kornak, de költőileg nem igazságos. A büns nő, ki férje katasztrófáját okozta, nem bünhődik. Legalább szemünk előtt nem, s így diszsonancia marad lelkiünkben.

A dráma hatása azonban, a női alak teljes passzivitása dacára, eltagadhatatlan s felkötnek ajánljuk, hogy ne mulasszák el megnézni.

(b. a.)

Közgazdaság.

* **Segélyegyleti szövetkezetek a megyében.** Gazdánk és kisiparosaink mostani kedvezőtlen helyzetén jelentékenyen könnyíthet az előnyös hitel. A kormány is beláta, hogy a gazdák érdekeit támogatni kell s ezt lehelyesebben csak úgy érheti el, ha a gazdák és kisiparosok hitelét fejleszti a által, hogy közgazdasági s ipari célok előmozdítására szövetkezeteket alakít. Felhívást bocsátott ki ez ügyben, a melynek kedvező hatása volt városunkban is. Ugyanis a fejérmegyei és székesfejérvári takarékpénztáraknál megalakult „A fejérmegyei segélyegyleti szövetkezetek székesfejérvári központi hitelintézete, mint szövetkezet,” melynek elnöke Fiáth Miklós báró, vármegyénk főispánja. A központ fiókokat állít fel, s azokat olcsó pénzzel látja el.

* **A déli vasút államosítását ismét meglegették az osztrák és magyar közt folyó kiegyezési tárgyalások alkalmából.** A hir azonban téves volt, mert a magyar kormány mindjárt a tárgyalások elején kijelentette, hogy a déli vasút államosítását nem tartja a két államszerződés viszonyának keretébe tartozó dolognak, s ebben a kérdésben semmi módon sem akarja befolyásolni az osztrák kormány akcióját.

* **A balatonmelléki vasut, melyet tudvalevőleg Vörös László tapolcai képviselőjelöltisége alkalmából emlegettek gyakrabban, most ismét napirendre kerül.** Mint ugyanis nekünk írják, a tapolcai és keszthelyi érdekesség értekezletet tartott, mely a tapolca-keszthelyi vasut engedményesét, Hertelendy Ferenczet elnöké választotta, s elhatározta, hogy a februárban lejárt koncesszió megújítása iránt lépéseket tesz. Tárgyalták továbbá a veszprém-tapolcai vasut ügyét is. mely a Balaton zalai partján fog végigvonulni.

* **Mesterséges borok ellen.** Tudvalevőleg törvényt hoztak, s annak alkalmazása a közgazdasági hatóságokra van bízva. Minthogy azonban több esetben a hatóságok nem a törvény és kereskedelmi miniszter rendelete szerint tárgyalták a az egyes kihágási eseteket, Perczel belügyminiszter körrendeletben figyelmezteti a vármegyei törvényhatóságokat, hogy a szabálytalan eljárási költségek jövőre a mulasztó közeget fogják terhelni. Egyuttal konstatalja, hogy az országban még jelenleg is nagy mértékben készítenek és árusítanak mesterséges borok, miért is felhívja a hatóságokat, hogy hivatalból intézkedjenek a kihágási eljárás megindítása iránt.

* **Olasz bor Magyarországon.** A földmivelésügyi miniszternek legújabbán előterjesztett törvényjavaslata, a mint törvényre emelkedik kétségtenül nagyon hozzá fog járulni az olasz bor kiküszöböléséhez. Olaszország bortermelése, az olcsó bor mellett is sokat fejlődött néhány év alatt is. Kiténik ez különösen abból a körülményből, hogy Délolaszországban százezer hektárnál nagyobb szőlőterületet létesítettek. Az 1895. évben alig jött olasz bor Magyarországra — tavaly azonban 12 hónap alatt 500,000 hektoliteren fölül.

* **A malmok üzemredukciója.** A Budapesti gőzmalmok tulajdonosai és igazgatói, mint értesülünk, a malomegyesületben végleg elhatározták, hogy az üzemet heti öt és fél napra redukálják. A munka tehát valamennyi gőzmalomban hetenkint szombat déltől kezdve, hétfő reggelig szünetelni fog. Amint előrelátható volt, a malmok inkább lemondtak a szállítási kedvezményekről, amelyeket a teljes forgalom fenntartása mellett a finansi relációban élveznek, sem mint az őrési forgalom tekintetében kiadott és a mai napon életbelépő kormányrendelet rájuk nézve sérelmes és tarthatatlan rendelkezései mellett az üzemet az eddigi terjedelemben folytassák. A szótöbbséggel hozott de valamennyi malomra kötelező határozat érvényét egyelőre április végéig terjedő időre mondták ki. Azt hiszik ugyanis, hogy a malmok képviselőinek addig sikerül a kormányt más elhatározásra bírniök.

P SERHOFER R.-f é l e

GYÓGYSZERTÁR

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. ALATT

„zum goldenen Reichsapfel“.

Vértisztító labdacsoK,

azelőtt általános labdacsoK név alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsoK csodás hatásukat észszeresen be ne bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacsoK általános elterjedésnek örvendenek s alig van család, melyben ezen kitünő háziszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsoK háziszerial ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztéstől és székrekedésből erednek; mint epe zavarok, májbajok, kólika, vértolulások, aranyér, béltétlenség, s hasonló betegségeknel. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórnál, idegességéből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsoK olyan könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák. és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetik.

A számtalan hálaíratból, melyet e labdacsoK fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerésére folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsoKot egyszer használta, meg vagyok győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1888. október 22-én.

Tekintetes Úr!

Alulírt kéri, hogy felette hasznos és kitünő vértisztító labdacsoKból ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjék.

Neureuter Ignác, orvos.

Hrasche, Flódnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akaratá volt, hogy az Ön labdacsoK kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni, és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodálatraméltó labdacsoK engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért észszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsoK engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knihic Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az Ön kitünő vértisztító labdacsoKból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinzettl Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. március 27-én.

Tekintetes Úr!

Alulírott ismételen kér 4 csomagot az Ön valóban hasznos labdacsoKból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacsoK értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszészerinti használá ára Önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gettschdorf, Kohlbach mellett, Szilézia 18-6. okt. 8-án.

T. Úr!

Elkérem, miszerint az Ön vértisztító labdacsoKból egy csomagot 9 dobozzal küldeni sziveskedjék. (Csakis az Ön csodálatos labdacsoKnak köszönhetem, hogy egy gyomorhajból, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsoK nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem. — vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsoK csakis a Pserhofer J.-féle, az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerertárban, Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a., készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsoKot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 fnt 05 krba kerül: bérmentetlen utánvételi küldésnél 1 fnt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban postautalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 fnt 15 kr., 2 csomag 2 fnt 80 kr., 3 csomag 3 fnt 40 kr., 4 csomag 3 fnt 40 kr., 5 csomag 5 fnt 20 kr. és 10 csomag 9 fnt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsoK a legkülönfélébb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kérétek csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsoKot követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használatai utasítása a Pserhofer J. névaláírással fekete színben és minden egyes doboz ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs,

gyors és biztos hatásu, legjobb szer minden köszvényes- és csúzos bajok, u. m.: gerincz-agy-bántalom, taggszag-gatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fülzaggatás stb. stb. ellen. 1 forint 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs

P SERHOFER J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns kiállított nagy szelenczével 2 forint.

Általános tapasz

STEUDEL tanártól. Ütés és szurás-áttal ujjkukacsz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitünő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Fagybalzsam

P SERHOFER J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden sebre, mint legbiztosabb szer elismerve, 1 köcsöggel 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Utifüvedv

egy általános ismert kitünő házi-szer hurut, rekedtség göresős köhögés stb. ellen. 1 üvege se ára 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 fnt 50 kr.

Elet-esszencia

prágai csöppek, megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitünő házi-szer. 1 üvegecsével 22 kr., 12 üveg 2 fnt.

Általános tisztító-só

BULLRICH A. W.-től. Kitünő háziszerial a rossz emésztés minden következményei u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgöres, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalzsam

1 üveg 50 krajczár, egy kis üveg 12 krajczár.

Por a lábizzadás ellen.

Ezen por megszünteti a lábizzadást s az aváttal képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva-balzsam,

kitünő szer golyva ellen. 1 üveg 40 kr. bérmentes küldéssel 65 kr.

Ezen itt felsorolt készítményeken az osztrák lapokban hirdetet összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszereszettnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltettek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történék a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Liebing Richárd
toronyóra-gyár.

Liebing Richárd, a bécsi es. kir. kereskedelmi törvényszék és a bécsi 13. ker. es. kir. városi kiküldött járásbíróság bítes szakértője és beszlője

Bécs, 13/10 Speizingerstrasse 66

kizárólag csak toronyórákat készít, templomok, városházák, kastélyok, laktanyák, iskolák, gyárak stb. számára, a legújabb és legjobb konstrukció szerint és szolid kivitelben. Hasonlóképen elvállalja toronyórák javítását is: községeknek pedig részletfizetéseket is engedélyez.

Költségvetések díjtalanok.

Ifj. FÜSTÉR IMRE
 asztalos- és kárpitos butorraktára

Székesfehérvár, iskola-utca 10.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség heves figyelmébe ajánlom újonnan berendezett dus választékú

*** * kárpitos és asztalos butorraktáramat, * * ***

bol minden e szakmába vágó munkák nagy választékban kaphatók a legegyszerűbbtől a legfinomabbik, u. m.: háló, ebédtő, szalon, iroda és előszoba berendezések. Széjjel nyitható fotel, mely éjjel ágynak alkalmazható, magas dívánok, ottománok, tükrök, képek és más itt fel nem sorolt asztalos- és kárpitosmunkák.

Különösen ajánlom figyelembe venni, hogy a megrendelt butordarabokat vagy átalakítások kézimunkák módrozása, régi butorok a saját műhelyemben és felügyeletem alatt készülnék: miért is minden nálam rendelt butorokért, illetve munkáért kezeséget vállalok.

Rajzokkal, mintákkal és költségvetésekkel azívesen szolgálok. Vidéki megrendeléséknél a címre különösen vigyázni kérem.

Tisztelettel:
Ifj. FÜSTÉR IMRE.

Dr. Huszár Adolf
 FOGORVOS.

Székesfehérvárott, iskola-utca saját ház.

Foghuzás, plombálás és műfogak a legújabb vivmányok alapján.

RENDEL 8-6

Állandóan Székesfehérvárott.

Templomi szövetek gyára.

Kitüntette 1871. * Kitüntette 1881.

DEILER JÓZSEF

templomi szerek gyára és templomi ruhák készítése

Bécs, VII., Zieglergasse 27.

Képvisele: **BRÜCKNER FERENCZ.**

Megrendelésre készítek minden templomi ruhát, ugymin: **casulát, vecsernye-köpenyt, dalmatikát, velumokat, stóliákat, menyezeteket, zászlókat** stb., valamint egész **ornatust** a legkorrektebb kivitelben.

Templomi szükségletek.

A legjobb Szin-Szappan

Schicht-fele szappan,
 a kulcs bélyeggel.

Tulajdonságai:
 Igen jól kiszáritott,
 kiténően tisztít,
 használatban a legtakarókosabb.

Jótáll a fehérnemű és kéz tisztaságáért és ártalmatlanságáért.

Kapható a legtöbb szakbavágó detail-üzletben.

ZBITEK E. Neustiftban
 (Olmütz mellett).

Készít:

Üvegmozaikot szent sirokhoz, Lourdesi szobormű és urnapi oltárokat.

Ő szentsége XIII. Leo pápa által kitüntette.

A szentpétervári katolikus akadémia, a konstantinápolyi német misszió és számos elismerő okiratok.

Képes árjegyzék ingyen. * Szállítás biztosítás mellett.